

ΘΕΜΑ: Σχέδιο νόμου για τις συμβάσεις παραχώρησης

Στο σημείωμα παρατίθενται, με αναφορά στην αντίστοιχη διάταξη, οι παρατηρήσεις στα άρθρα 30-42 του σχεδίου νόμου.

Άρθρο 32. Η διάταξη είναι διαγραπτέα, αφού πρόκειται για ρύθμιση αναγκαστικού δικαίου, η οποία μπορεί να αποτελέσει περιεχόμενο της σύμβασης παραχώρησης.

Άρθρο 36 παρ. 2. Εάν η Ειδική Γνωμοδοτική Επιτροπή του άρθρου 8 παρ. 5, όπως προτάθηκε, αποτελείται από πολιτικά πρόσωπα, τότε δεν απαιτείται η σύσταση νέας επιτροπής που θα αναλάβει όσα θέματα αφορούν καθυστερήσεις στην έκδοση των απαραίτητων αδειών για την εφαρμογή σύμβασης παραχώρησης.

Άρθρο 40 παρ. 2. Η υπαγωγή διαφοράς μεταξύ της αναθέτουσας αρχής και του αναδόχου σε διαιτησία αποτελεί βασική επιλογή για την επίλυσή της. Η διάταξη αναμένεται ότι θα αποθαρρύνει ξένους, ιδίως, επενδυτές να συμμετάσχουν σε διαδικασίες για τη σύναψη συμβάσεων παραχώρησης.

Άρθρο 40 παρ. 4. Η αρμοδιότητα για την εκδίκαση των διαφορών που ανακύπτουν από την εκτέλεση σύμβασης παραχώρησης πρέπει να ανατεθεί είτε στα διοικητικά είτε στα πολιτικά δικαστήρια. Η επιλογή επιβάλλεται και ενόψει της νέας διάταξης του άρθρου 17 παρ. 4 εδ. γ' Συντ., σύμφωνα με την οποία μπορεί να εγκαθιδρυθεί ενιαία δικαιοδοσία για την εκδίκαση αυτών των διαφορών. Η λύση αποτρέπει ασάφειες και προσφέρει ασφάλεια δικαίου στις συναλλαγές. Προτιμότερη είναι η υπαγωγή των διαφορών στα διοικητικά δικαστήρια.

Αθήνα, 15 Μαρτίου 2002